

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacra-||mento Evcharistiae,|| contra Oecolampodium,
opusculum:||**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1527

VD16 C 4208

Ad amplifica[n]dam Chri[sti] gloria[m], testificandamq[ue] eius in nos
b[e]n[e]ficiencia[m] & eximiū[m] amore[m], id p[er]tinere, q[...] corpus
Chri[sti] uere credatur esse in euchar[istia]. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30220

EUCHARISTIAE. II. 116

Christi sanguinem, immo & totum Christum contineri. Ex qua solida fidei basi, penitus evertitur totum illud machinamentum captiosum: quod hic concinnat Oecolampad. Nempe quis quantum ad signa, discreuerit Christus corpus & sanguinem suum & illud sub pane, hunc uero sub uino præsertim commendauerit, ut repræsentaretur effusio preciosi sui sanguinis a corpore proprio, in hora acerbæ passionis facta. Christum tamen attinet ad rem signatam, illa non discreuit: sed & una commendauit. atq; ad inuicem coniunxit. Nempe sub specie panis commendauit suum corpus: etiam sanguini illic coiunctum. & sub specie uini suum commendauit sanguinem: non qdem separatum illic a corpore, sed eidem uere coniunctum. Quocirca non sunt in hoc eucharistiae mysterio panis & uini duntaxat exemplaria & figuræ regi: ut hic colligit Oecolampadi. & perperam. sed sub illorum speciebus uere continentur res ipsæ, corpus, s. & sanguis Christi.

¶ Ad amplificandam Christi gloriā, testificandamq; eius in nos beneficentiam & eximium amorē, id pertinere, q; corpus Christi uere credatur esse in eucharistia. Ca. XI.

Decima septima aduersarij obiectio.
Contendunt quidam: gloriam Christi auctum iri fide nostra: si oīns in pane corporaliter credamus corpus, propter uerba quæ dixit: hoc est corpus meū. Sed timendum nō obis, inqt, est: ne fidem uocemus errorem & falsitatē, aut eam opinionem qua relata mente & dissentiente, proferimus ore, nos credere, ibi esse corpus; aut duplici corde & abituicē

Sub specie
panis, etiā
sanguinē:
& sub ui-
ni forma
Chri cor-
pus conti-
neri.

Mat. 26

P 4

DE SACRAMENTO

„ dis crep ante, ferimur ad eam fidem? Quare sufficiet, Christum pro nobis mortuum esse credere: cui ius corporis pro nobis oblati in cruce signum & memoriale, est panis altaris. Quid si ad corpus Christi in pane cogitemus: auertetur mens nostra a meliori cogitatione circa mortem & passionem domini. Hæc Oecolampad. ¶ Responsio Non est aspernanda & hæc ratio: quæ assignatur ad amplexandam libenter fidem de praesentia corporis Christi in eucharistia, ut s. eius gloria hic adaugeatur. Non n. par laudis inde accrescit domino: quod seruos habeat fideles, & uerbis suis sine hæsitatione credulos, omni noq; ueracem illum existiment. Quod uero timendum dicit aduersarius, ne fidem uidelicet uocemus errorem & falsitatem: ijs fatemur esse timendum, q; incredulitatis pulsantur uento, anticipetq; huc in medio æquore fluctuantis. Non autem est illud Fidei de cordibus suis infixam, quæ procellosis aquarum nec errorē uorticibus agitata, nequaquam auellitur. Est n. nec falsita illorum mens, tanquam rupes in medijs consistens re subesse. fluctibus: quæ quantumlibet tempestuosis quatia ma subnixi fide, persusum habentes indubitate il lud esse uerum, quod sancta ecclesia credendū proponit: certo cognoscunt, nec errorem, nec falsitatē posse subesse ei quod credunt. Necq; in eam ducuntur opinionem, qua ore tenus profiteantur se credere: mente tñ dissentiant & reluctentur ei qđ ore proferunt. Non n. esset ea fides, integra & uera: q nullam in corde sedem haberet aut locum, sed i labijs tantum consisteret, aduersante uerbis animo, & ore mendaciter illam credulitatem expromen-

Fidei de
eucharistia
nec errorē
nec falsita
re subesse.

EVCHARISTIAE II 17

te. Siquidē ad firmam & illabefactā fidem regri-
tur & incōcussa cordis credulitas, & cōsentanea il-
loris professio: secundū beati Pauli sententiam, ad
Romanos dicentis. Corde creditur ad iustiā: ore
aut̄ confessio fit ad salutem. & iuxta illud prophe-
tæ psalmographi uerbū. Credidi: propter quod lo-
cutus sum. Quo insinuat, fidē ipsam corde primū
firmā haberi debere: & deinde consona ipsi cordi
locutione eandē esse explicandam. ¶ Deniq̄ neq̄
uere fideles circa hoc augustissimū eucharistīæ
mysteriū: duplici corde abinuicē discrepante ferū-
tur ad eā fidē, quod ibi sit uere corpus Christi. uno
qdem, cōsentiente uerbis dñicis: & altero, adhærē-
te iudicio sensus, captusq̄ naturalis, & proinde
discrepante prorsus a prore animi sententia Nā si
qui tales essent, & ita circa id sacramentum affecti
quantum ad iudicij rationem: iij duplici corde acce-
derent ad dominum, contra Sapientis monitum,
& maledictionem incurrerent: ac eodem Sapien-
te sibi interminatam, neq̄ quicq̄ in ea credulitate
petentes, obtinerent a domino: qm̄ non postularēt
id ipsum, in fide uihil hæsitanter, quemadmodum
beatus Iacobus in sua epistola canonica faciundū
admonet. sed persimiles essent fluctui maris (ut i-
dem ait) qui a uento mouetur & circumfertur. Et
de eis uer̄ esset eiusdem apostoli uerbum: in eo-
dem loco. Vir duplex animo: inconstans est in om-
nibus uis suis. Sed ueri ecclesiæ filij & sine fictio-
ne fideles, simplici corde & syncero suam tenent
fidem: qua rejecto sensuum fallaci iudicio, & om-
ni prorsus hæsitatione ambiguitateq̄ depulsa, cre-
dunt diuina uirtute in eucharistia esse uer̄ Chri-
sti corpus secundum substantiam & illud in spiri-
tu & ueritate adorantes: protestantur ore, menti

P 5

Roma. 10

Psal. 115

Eccl. 1.

Eccl. 2.

Iaco. 1.

Idem.

DE SACRAMENTO.

omnino consono, illam suæ fidei syncæritatē . Qd
siqui aut mentē gerūt uerbis suis in ea professione
diffonā , aut duplici corde feruntur ad fidem, ut ti-
mendum esse dicit hæc obiectio; id nequaç̄ ex ip-
sius fidei conditione naturaque prouenit, sed ex de-
fectu atque imbecillitate fidei, cuius culpa, in illos
prorsus est reiçienda: q̄ suæ fidei fundamentū nō
locauerint supra firmā petram, sed sup arenam in
stabilē & loco suo facile dimobilem. ¶ Proinde reiç-
ciendū est prorsus , illam nobis ad salutē sufficere
fidē. quam in præsenti cauillo proponit Oecolāpa-
dius. qua credamus Christum pro nobis in cruce
mortuū: & panē i altari sacratū, symbolū eē dūta-
xat & signū corporis eius, in cruce pro nobis ob-
lati. Hæc em̄, illius est fides, immo incredulitas &
errorigniosus in fide : omnino ueritati catholicæ
cōtrarius. Et nō est etiā hæc Oecolampadiana sē-
tentia: ipsius ecclesiæ sanctæ fides. sed ea potius ha-
benda est orthodoxa omniū & totius ecclesiæ
syncærā fides: q̄ hoc uersu hymnico ipsa mater ec-
clesianostra uenerabūda deo profitetur , de sancta
eucharistia loquens. Panis iste dulcedinistotus ple-
nus & gratiæ: alio gestatus virginis rex est æter-
næ gloriæ. Et quam beatus Thomas Aquinas, do-
ctrina & uitæ sanctitate celeberrimus , sub eleua-
tiōe salutaris hostiæ & calicis dominici in celebra-
tione sacri mysterij missæ (cum illa ab alio quopi-
am perageretur: & ipse illi interesset) protestari est
solitus: deuota huius cantici ecclesiaſti lectione.
Turex gloriæ Ghriste. Tu patris sempiternus es
filius. & reliquo illius hymni uersuum ad finem
usq; continua prosecutione . Demū ad illud quod
subnectit præsens obiectio, nos p attentionē ani-
mi ad corpus Christi, auersum iri ameliore cogit

Thomas.
Aquinas .

tatione circa mortem & passionem eius: responsum
iam est prius in praesente libro, neque quicquam datae
responsioni adjiciendum hic est. ¶ Decima octaua
obiectionis. Assignant aliqui rationem aliam: ob
quam uoluerit Christus in eucharistia, sui corpo-
ris relinquere praesentiam. utpote ut suam in nos
eximiam demonstraret charitatem & beneficen-
tiam, seipsum nobis uere praesentem relinquendo:
quo imflamemur ardenter in eius amorem, & tam
preciosum donarium sincero prosequamur affe-
ctu. Verè si carnis praesentia ad inflammandum a
morē tam opere pertinet: quae benignitas est Chri-
sti, non se magis conspicuum quam absconditum no-
bis offerre: eo quod uisa creditis magis mouet no-
stram infirmitatem. Verè quem non ad amorem ra-
pit, sedentis ad dexterā patris gloria: qd afficiet uix
credibilis in pane humilitas: qd in qua officia hu-
militas illa quæ antea non emolliuit ignominiosa &
& amara innocentissimi crucifixi mors? Sufficit
certe acerba Christi passio, qua tradidit seipsum
in mortem ut nos uittificaret: ad exactandum nos
in sui amorem, testificandamque suam in nos bene-
ficiantiam. Sufficit & immortalis eius ad dexterā
patris gloria: ad rapiendos animos nostros in sui
desiderium, neque ad hoc opus est nobis corpo-
rali eius praesentia in eucharistia, humilitatem po-
tius quam gloriam praese ferente. Hæc Oecolam
padius. ¶ Responsio. Duæ ille ratiōes a catholicis
assignari solitæ, quas afferit obiectionis: sine refraga-
tione sunt recipiendæ. quandoqdem eas Urbanus
quartus in commendationem sancti mysterij eu-
charistiae præsertim adducit: cū in Clementis cō-
stitutionibus, titulo dereliquijs & ueneratione san-
ctorum, cap. si dominū, de charitate dei, nobis in hoc

Capite. 2.

Urbanus.
quartus.

DE SACRAMENTO,

sanc*tissimo* sacramento dem*onstrata*: a*it*. O divini amoris i*mensis*ta*s*, diuin*a* p*ietatis* su*e*, abunda*tia*; diuin*a* affluentia larg*i*tati*s*: Dedit enim nobis d*omi*n*is* o*ia*, q*uod* subiec*it* sub pedibus n*ost*ri*s*; & sup*er* uniuers*as* terr*a*e creatur*as* contulit nobis domin*ij* pr*incipi* patum. Ex ministeri*s* etiam spiritu*u* super*or*is*n*ibilitat*&* sublimat homin*i*s dignitatem. Admistrator*j* nan*q* sunt om*n*es, in ministerium propter eos q*uod* h*ereditate* salut*i*s capiunt*ur*, destinati. Et c*um* t*an*ta copiosa fuerit erga nos eius munific*etia*, uolans a*du*c*it* ipse in nobis suam exuberant*e* charit*a*te p*recipua* liberalitate m*ostrare*: semetipsum nobis exhibuit*ur*. & transcendens omn*e* plenitudinem la*gitatis*, omn*e* modu*l* dilectionis excedens; attribuit*ur* se in cib*u*. De munific*etia* uere Christ*i*, in hoc nobilit*donario*, munere*q* singulari*u*, nobis exhibita*ta*: id*e* V*rbanus* continuo in eod*e* loco subiungit. O singularis*&* admiranda liberalitas, ub*i* donator uenit in donum*&* datum*ur*. est idem peritus cum datore. q*uod* larga*&* prodiga largitas*u* cum tribuit*q* se ipsum*u*. Dedit igit*ur* nobis se in pabulum*u*: ut quia per cibum*u*, in mortem homo corruerat*u*: & per cibum*u* ipse relevaretur ad uitam*u*. Cecidit h*oc* p*ro* cib*u* ligni mortifer*u*: relevatus est h*oc* p*ro* cib*u* ligni uitalis*u*. In illo pependit esca mortis*u*: in isto pependit uit*a* alimentum*u*. Illius elus meruit l*æ*si*onem*. istius gustus intulit sanitatem*u*. gustus sauciauit*u*; & gustus sanauit*u*.

Vide quia unde uulnus est ortum*u*: prod*icit* & medela*u*. & unde mors subi*ps*: exinde uita evenit*u*. De illo siquid*e* gustu dicitur*u*. Quacun*q* die comederis*u*: morte morieris*u*. De isto uero legit*ur*. Si quis comederit ex hoc pane*u*: uiuet*u* in a*eternu*. H*ec* ibi, Quo*rum* postrem*a* sententi*a*, elegati carmine Sedulius poeta Christianus admodu*l*

V*rbanus*
quartus.

Psal. 8.

Hebræ. 1.

Idem V*rbanus*.

Gene. 3.

Gene. 2.
Ioan. 6.

EVCHARISTIAE. II. 119

insignis, complexus est; ita ad Christum uerba dirigeantur. Qui per euutē hoīem ueritati dulcedine poni: Instauras meliore cibo potucq; sacrati.

Sedulius.

Sanguinis infusum depellis ab angue uenenum.

7

Cat uero (ut ad reliqua in præstigiis obiectione proposita: suo ordine achi beamus responsionem) non fuit expediens nře saluti, quod exhibuisset nobis assidue Christus sui corporis præsentia in forma cōspicua & uisibili: quo nos amplius in sui inflam maret amore. Nā tūc adēpta nobis fuisset materia meriti circa fidē huius sublimis mysterij: q; est de ijs q; sensui nō subiacent, nec ratione capiuntur humana. Fides em̄ non habet meritum, teste Gregorio: ubi humana ratio capit experimentū. Repugnat itidē corporalis illa Christi præsentia (si sub forma uisibili cōtinue nobis hic exhibetur) præfeti re statui & conditioni: in qua uidemus per speculum & in ænigmate tñ, atque per fidem ambulamus & non per speciem. Perinet enim huiusmodi uisio corporalis præsentiae, ad qualitatem & statum cœlestis patriæ: ubi facie ad faciem uicietur deus deoꝝ in Sion, positoq; omni uelamine conspicitur rex regum Christus in decore suo. Consuluit itaq; mir in modum dominus noster profectui nostro & commodo spirituali cum in hoc peregrinatio[n]is nostræ stadio & se præsentem exhibuit: ut ardenter illius raperemur amore, & inuisibilem in forma propria seipsum nobis præbuit, ut nostra haberet fides suum meritum: & huius militiae status congruum sibi seruaret modum & ordinem, neque ad triumphantis ecclesiæ eucheretur dignitas & gradum. Necq; difficemur, igniminosæ mortis Christi memoriam, pios animos acriter exercitare in illius amorem, nechô insignem eius con-

Gregorius

I.corin.15.

Psal. 85.

DE SACRAMENTO,

sidentis ad dexteram paternæ maiestatis in excel-
sis gloriam: magnū etiam dilectionis in illum, præ-
stare fomentū. Verè superaddita hisce duobus my-
sterijs uera eiusdē præsentia secundū substantiam,
in eucharistia: adiçit nouā flammā illi sancto amo-
ri, feruenti usq; excitat pias mentes in sincerū affe-
ctum ad ipsum. Perinde atque si unū & alterū ad-
moueas igni lignū aridū: concipitur flamma & e-
nutritur eo somite, sed ubi tertii aut quartum adie-
ceris eidem foco lignū: quanto il'i sub ministrare
ris alimenti, tanto magis adaugetur & excrescit
ignis. Hæc itaq; præsentia corporalis Christi: pabu-
lū quoddam est pingue & succulentū, quo succen-
sa prius flamma inualeat amplius, incitetq; fide-
lē animā: ut gratulabunda ipsi sanctæ ecclesiae cōci-

Esaiae .12.

nat id canticum propheticum. Lauda & exulta
habitatio Sion: quoniam magnus in medio tui san-
ctus Israel. Cepte magnus in medio nostri: st ipse
sanctus sanctorū & deus Israel, omniumq; syncæ-
ratide deum uidentium: cum forma panis obte-
ctus suam nobis exhibet præsentiam, nostrum so-
latur exilium, nostraq; peregrinationis dux est &
socius. Vnde & eadem pia mens effusa toto ast-
etu in deum suum: ob admirandam ipsius erga nos
in hoc sacro mysterio dignationem: eadem intimo
corde & hanc profundit pia laudis confessionem,
ex Esaia de promptam. Vere tu es deus abscondi-
tus: deus Israel saluator. Absconditus inquam: in re-
gio sanctæ eucharistiae tabernaculo, cuius candor
o deus Israel saluatur, purissimā nobis indicat tuæ
humanitatis innocentiam: macul'æ prorsus immu-
nem. Circularis uero eiusdem hostia figura, prin-
cipio & fine carens: initij etiam & finis nesciā tuæ
deitatis aeternitatē nobis conuenient & symbolo re-

Esa.45.

præsentat. ¶ Demum hæc admirabilis Christi in
sacra eucharistia uere præsentis, condescensio ad
nos & humilitas: non subiacet amplius signominia
neque passioni ulli est obnoxia, sicut fuerat
an peractū nostræ redēptionis in cruce mysteri
um. sed omnino gloriōsa est illa humilitas & hono
rifica: immo celsitudinem gloriæ ipsius adaugens
Et ergo nullo pacto repugnat statui beatitudinis
eius neque eam obscurat: sicut neque perpetua hu
mā anæ nature ad diuinam, in ipso unio. Sed hac de
re: in sequenti capite latior ac diffusior futurus est
sermo.

¶ Sacrum Christi corpus cū māducatur in eu
charistia, neq; dentiū aut stomachi iniurijs
exponi: neque in corporis eāsumentis trans
ire substantiam,

Cap. XII.

DEcim anona aduersarii obiectio. Nō
necessariū est ut sicut carnaliter caro
Christi oblata est: ita & carnaliter pas
cat. Maior certe est gloria carnis illi
us benedictæ: q̄b ut dentiſi & stoma
chi iniuriis se exponat, si uisib; iliter siue inuisib;iter
quis id fieri dicat. Non enim parua humiliatio est:
si uel intacta, in uenbris pistrina descendat caro illa:
q̄ ad dexteram dei collocata est. Tempus autem
humiliationis præterit: & glorificationis tempus
adest: Quare sola spiritualis manducatio & fides
uerboꝝ dei, cum contemplatione sufficit: q̄ reddat
nos suo mō hic beatos sicut angelus dei. Hæc Oe
colampadius. ¶ Responſio. Si intelligat aduersari
us nō uecessarium esse quod nos sacra Christi ca
ro pascat carnaliter: id est secundū uisib; carnis
formā, oculis humanis obiectam, sicut fuit in cru

Quō cor-

2

pus Chri
ſti nos pas
cat carnali
ter: & quo
mō non,